

megvesztegették. A kormány sajtója telekiáltotta ezzel egész Szerbiát és azt követelte, hogy e lappal szemben a legnagyobb szigorral lépjenek fel. A szociálisták azonban nem maradtak adósok a válasszal és rámutattak arra, hogy a polgári lapok vannak megfizetve, hogy elnyomják az igazságot.

Ez az igazság azonban nem volt elnyomható. Amikor az oroszokat visszaverték a központi hatalmak, a polgári sajtó eleinte csak burkoltan, később azonban mind érthetőbben a béke mellett foglalt állást. Most már a szociálisták is szabadabban beszéltek és követelték a békét. Akkoriban történt, hogy Lopcevic felállott a szkupstinában és nyíltan megvádolta Pasics kormányát azzal, hogy *idegen állam érdekében tönkretette Szerbia hős népét és az országot Belgium sorsára juttatja*. Azt követelte, hogy Szerbia kezdje meg rögtön a monarchiával a békétárgyalásokat, míg nincs késő és minden elveszve. Pasics pártja erre persze magánkiáltott, de ez nem tudta a beszédnek a képviselők egy részére és a közvéleményre való hatását letompítani. A polgári sajtó egyenesen elikkasztotta Lopcevic beszédjét, ámde a *Radnicke Novine* szóról-szóra hozta, azonkívül vezércikkében is sikerásként a rögtön béke mellett, mivel különben Szerbia és népe tönkremegy. Erre Pasics eltűnt a lap megjelenését azzal az indoklással, hogy hazaáruló politikát követ és hogy eladta magát a központi hatalmaknak. Ez jó két hónappal ezelőtt történt. Ezzel azonban a kormány nem érte be. A lap felelős szerkesztőjét: Lopcevicet is el akarta tenni láb alól. Itt szenvedte Pasics az első kudarcot. Jovanovic igazságügyminiszter a szkupstinától egy nagyszabású beszédben Lopcevic kiadatását kérte, hogy hazaárulás miatt pörbe legyen állítható. Szóval akasztófára akarták juttatni.

Heves vita keletkezett ebből és felszólalt Pasics is. Kaderovic a szociálisták nevében pártjára kelt az üldözött szerkesztő-képviselőnek és kinyilatkoztatta, hogy Lopcevic a szerb nép igazi érdekeit védelmezte és hazafias tettet követett el, ami azokról, akik a fejét követelik, nem állítható. Semmi más nem akar, mint a szerb népet a teljes megsemmisüléstől és hazáját a katasztrófától megmenteni. Hazaárulás ez? Aki pedig Lopcevicet azzal vádolja, hogy meg van vesztegetve, az rosszakaratu rágalmozó. A vita vége, hogy a szkupstina nem adta ki Lopcevicet.

A következő ülésen a két szociálista képviselő interpellációt nyújtott be a lap beszüntetése miatt. Választ azonban nem kaptak s a munkások lap nélkül maradtak. Ez az állapot azonban csak egy hónapig tartott. Mert akkor más címmel és fejjel, de ugyanabban a szellemben ismét megindult a lapjuk.

Mikor aztán Szerbia és Bulgária közt mind feszültebbé vált a viszony, a szerb és a bolgár szociálisták elhatározták, hogy ugyanegy napon Nisben is, Szófiában is békegyűlést tartanak. Ezen ki akarták mondani, hogy a két ország proletárjai testvértelintik tekintik egymást és ellene vannak a Szerbia és Bulgária közti háborúnak, mint általában minden háborúnak. Pasics azonban akkor már akarta a Bulgária elleni háborút. Nisben az Európa-szállodában tömegesen jelentek meg a gyűlésen. A résztvevők közt sok polgári ember és *feltűnően sok sebesült katoná* volt jelen. Ott voltak a bolgár kiküldöttek is. Ámde rögtön a gyűlés megnyitása után megjelentek a renklörök és erélyes csendörök, szétverték a gyűlést és a bolgár kiküldötteket haza kergették.

Szófiában rendesen folyt le a gyűlés és egyhangu határozatot hoztak a béke mellett.

A belgrádi elvtársak körülbelül ezeket mondták el az egyik verseci lap tudósítójának a belgrádi munkás-otthonban. Dragovic elvtárs pedig még ezeket fiizte hozzá:

— Ezeknek a felekenk nincs miért szégyenkezniük. Megtettünk mindent, amit tehettünk, de még tulságosan gyöngék voltunk...

HIREK

0000

A török Vörös Félhold képeslevelezőlapjait 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság, (Budapest, képviselőház.)

Vaskeresztes huszártiszt a szegedi huszárok harcáról.

(Saját tudósítónktól.) Rózsaffy Andor a szegedi harmadik honvédhuszárezred századosa, aki békeidőben az ezred aradi osztagánál teljesített szolgálatot, az orosz harctéren eltöltött tizenöt hónap után a napokban érkezett vissza rövidebb szabadságra.

Rózsaffy Andor százados a háború folyamán több kitüntetés, többek között a német vaskeresztet is megkapta.

Munkatársunk fölkereste Rózsaffy százados. Igaz lelkesedés hangján beszélt a százados az ő legényeiről, akiknek vitézségét bizonyítja a sok vitézségi kitüntetés.

A harmadik honvédhuszárezred jelenleg pozíció-harcokban vesz részt, ami a honvédhuszároknak heves temperamentumának nem nagyon felel meg. Folyton csak attakirozni akarnak és irtóznak még csak attól a gondolattól is, hogy gyalogosan harcoljanak. Ami azonban még nem jelenti azt, hogy mikor a mi huszárajaink leszállanak a lóról, nem verekednek úgy, hogy még kívánni se lehet különben. No de ez a huszárvirtus...

— A pozíció-harcok alatt, amit inkább lehetne pihenőnek nevezni, természetes, hogy a legénység a maga módja szerint, mint otthon vasárnap délutánonként, elszórakozik. Pipa, kártya, nóta... de főképpen nóta. Ez vidítja, ez lelkesíti őket. Igazán érdemes lenne ezeket a most született katonamótákat összeszedni a késő nemzedék számára, mint egyik legkedvesebb emléket a háborúnak.

A tisztikar pedig sakk, kártya, domino és más társasjátékokkal szórakozik.

Elmondta még Rózsaffy százados, hogy a napilapok aránylag gyorsan a frontra érkeznek... Egy-egy tulszinezés gyakran bizony nem kis bosszúságot okoz. Irtak például arról, hogy katonáink jobban érzik magukat a fedezékben, mint otthon. Ez bizony bosszúságot okoz, már csak azért is, mert a békés, nyugodt otthon emléket fölleleveníti bennük. Igaz ugyan, hogy a hadvezetőség mindent elkövet, hogy a harctéri kellemetlenségeket eltüntesse, ami jórészt sikerült is, de azért a deckungot, ha még olyan jól is ki van építve, nem szabadna mégsem a kedves, nyugodt otthonnál jobbnak feltüntetni.

— Egyébként — amint a százados mondotta — az ezred aránylag nagyon csekély veszteségeket szenvedett, a sebesültek föltűnő nagy része ismét a fronton van, visszanyerték teljes harcüképességüket, ami nagyon öröndetes tény.

— A mostani Stellungokban a tizenkettes közös huszárok a közvetlen szomszédjaink, csupa jó ismerősök, még békeidőből, akikkel gyakran összejövünk egy-egy diskurzusra, szó jön mindenről ilyenkor, ami otthoni, ami kedves...

— Drezdában lesz a magyar-német-osztrák gazdasági tanácskozás. Bécsből jelentik: Szombaton végződött a közép-európai gazdasági egyesületek tanácskozása a legfőbb számvevőszék palotájában. Günther, Ernő

schleswig-holsteini herceg, aki a tárgyalásokon elnökölt, a kóburg palotában szállott meg s ott fogadta Sieghardt titkos tanácsost, az osztrák Földhitelintézet kormányzóját és Friedjung tanár osztrák történetíró, majd báró Plenert, az osztrák legfőbb számvevőszék elnökét és dr. Baenreuther titkos tanácsost. Ezeken a tanácskozásokon főleg a közép-európai gazdasági konferencia és a valuta kérdése került szóba. A tárgyalások eredményeit memorandumba foglalták foglalni és azt megküldik a német birodalmi, az osztrák, a magyar és bolgár kormányoknak. *A magyar és osztrák monarchia és a német birodalom között létesítendő gazdasági közeledés ügye ezúttal nem került tárgyalásra.* — A *Fremdenblatt* közli: A német birodalmi, magyar és osztrák gazdasági egyesületek vezetőinek bécsi tanácskozását a hónap végén Drezdában fogják folytatni. A drezdai tárgyalásokban a német kereskedelmi s iparkamarák, a gazdasági egyesületek és a törvényhozás tagjai pártkülönbség nélkül részt fognak venni s ép úgy az ausztriai nagyobb kereskedelmi kamarák, a nagy iparvállalatok és a magyarországi szaktestületek is elküldik képviselőiket a tanácskozásokra, amelyek főleg a *kereskedelempolitikai közeledés* megvalósításának módjairól, a legtöbb kedvezmény elvéről és a külpolitikai kereskedelem egyöntetű szabályozásáról lesz szó. — Dreza városa ünnepiesen fogja üdvözölni a tanácskozásra érkező megbízottakat.

— Csonka tizedes küldeménye a harc-térről. Dr. Szalay József főkapitány egy levelet kapott ma a harctérről, amelyet okulásul itt közlünk:

Orosz földön kelt 1915. nov. 17-én.

Tekintetes Főkapitány Ur! Egyik szegedi lapban, amelyet a harctéren is megkapok, olvastam, hogy az iskolás gyermekek Szegeden meztelán és hiányos öltözetben járkálnak. Az a hazafias gondolkodású uriember, aki azt a kis fiut megszólította és kéri a társadalmat, hogy adakozzanak a harctéren levő szegénysorsu apák otthonmaradt kis gyermekei felruházására. A helyzetünk itt olyan, hogy az élelmezés ki-elégítő, a pénzt elkölteni nem lehet és a feleségem értesített, hogy a kis gyermekeimet ellátták téli ruhával. A pénzem felszaporodott tizenkét koronára és ezt az összeget elküldöm a tekintetes főkapitány ur hivatalához, hogy juttassa azon jótékony összegek közé, amiket a társadalom adakozik a harctéren levő szegénysorsu apák otthonmaradt gyermekei felruházására. A legnagyobb alázattal: Csonka Ferenc honvédtizedes, szegedi bérkocsis.

— A hadiárvák közvédelme és az anyavédelem. Vasárnap délután 4 órakor, a városháza közgyűlési termében dr. Bosnyák Zoltán, miniszteri tanácsos „A hadiárvák közvédelme Magyarországon” címmel értekezik. Szirmay Oszkárné, a Budapesti Feministák Egyesülete anya- és gyermekvédelmi bizottságának elnöke „Az anyavédelem háboruban és békében” kérdését fejtegeti. A kiváló szakemberek előadásának nagyfontosságú tárgyai a hátközönség osztatlan érdeklődésére tarthatnak számot.

— A karácsonyi bazár és babavásár előkészületei nagyban folynak. Szeged város apraja-nagyja kiveszi most ismét részét a jótékonyaságból. A kis leányok legszebb babáikat adják oda szépen felöltöztetve, hogy értékesítsék a jótékony bazáron. A nagyobb lányok ötletes, szép kézimunkával járulnak a sikerhez. Kéri a rendezőség azokat, akik még adakozni akarnak, hogy legkésőbb 28-ikáig küldjék el ajándékaikat Nónay Dezsőné (Klauzál-tér 2.) címére.

— Vasúti forgalmunk Romániával. A temesvári államvasutak üzletvezetősége és a román királyi államvasutak igazgatósága

Ilyen
defektívdráma
még soha nem volt, mint

A mumia titka